

§. XIII. *Gratia sufficiens est Gratia Christi medicinalis.*

III. **F**irmiter tenendum est, Gratiam sufficientem, hunc
minibus in statu naturæ lapsæ à Deo concessam, non ipsa sola san-
cte gratiam Christi medicinat; non quod ipsa sola san-
cte voluntaria nolita, sed quod ipsorum curationem incipit,
& ad perfectam sanitatem disponit, easque intentionem sub-
omnipotenti Medico tributans, aut preparat, & pium
sanctitatis desiderium inspicit. Pata autem tantarum est velle
sanari. Non sicut igitur in mente nec ipsam dumtaxat il-
lustrat, suaderet ipsi, quod agendum est, sed ad voluntatem
pertinet, ipsamque exeat, ut bonum vellet. Cum
enim natura magis depravata sit in appetitu boni, quam
in cognitione veri, utrumque facultatem medicinali Christi
gratia sanari necesse est. Quam sanctitatem gratia suffi-
cientis inchoat, efficax perficit. Non sufficit exercitio intel-
lectus per illustrationem, nisi adhuc exercitio voluntatis per
pium motionem. Quemadmodum homo claudas, vel infirmus
sunt, qui imminenti gravi periculo, in quo postus dor-
mient, exercitatur ab alio, ut imminentis periculum proficiat,
sufficiens vires non accipi ad currendum, &
dignandum, quia exercitatio illa ipsius non sanat & neque ad
illius conditionem disponit. Non subfinit ratione, pescator
in eano vitorum dormiens excitat lumen supernaturale,
ut cognoscas, quantum malum sit dereliquisse fontem a-
qua vivæ, & imminentem animæ sua damnationem respi-
ciat; sed quia hæc exercitatio ultra mentem non progredi-
tur, id sat non est, ut revera converti possit; exercitatio
voluntatis est, piisque motione inchoata fatem eum cura-
tio, ut possit fugere Malignum, & currere ad Deum. U-
trumque complectitur gratia omni ex parte, sufficientis.
Quislibet enim non est merum lumen sive magis significari
videtur hoc loco Evangelii, illuminat omnem hominem
videntem in hunc mundum, quam gratia efficax. Utique
lumen est. Gratia enim efficax illuminat omnes, qui illu-
minantur: ne tamen est merum lumen, sed habet ardorem
adjunctum, quo voluntas Dei amore in ardore incipit;
ne sibi sunt tamen est, sed persuasio. Item de gratia sufficiente
dicendum: Menterum illuminat, voluntatem excitat: U-
trumque facultatem facare incipit: actus imperfectus, pia
desideria, quamvis invalida, & languentia, inspicit; ad ac-
tus perfectos disponit, scilicet ad conversionem perfectam,
ad abolitionem tentaciorum vistoriorum, ad bonum quilibet
opus, ad ipsam perseverantiam.

Duples excitatione fommo dupliciti resplicerent, mentis, & exercitio somno du-
plex re-
spondit.

Duples excitatione fommo dupliciti resplicerent, mentis, & exercitio somno du-
plex re-
spondit. Prior decribatur Prov. 23. his verbis: *Ere eris
sicut dormiens in medo mari, & quasi soepius gubernator,
amissus clavos; Et dies: Verborum tuorum me, sed non dolui.
Traxerunt me, & ego non sensi. Cum enim mens obtene-
berat eum, amissus est clavus, qui spiritalis navis, scilicet
anima, in mediis tempestibus regnabit, & ad portum per-
ducatur: Tunc peccati vulnus non lenti homo; qui nec
animadivertit esse peccatum. Posterior fommo significatur his
verbis Psalm. 118. *Dormierat anima mea pro tatio. Nam
voluntas in via salutis defessa in fomnum quendam infili-
cem sepe immergit afflitaque peccandi, radiisque rerum,
qua salutem spectare. Itaque duplex fommus excitatione
duplici pellitur, mentis, & voluntatis. Prima est a gratia
illuminante, altera a gratia movente. Utrumque praefat
gratis efficax, que perfecte excitat hominem: Utrumque
præstat & gratis sufficiens, quae eundem excitas imperie-
re, & ad secundum gratiam potenteriore movere, qua
non solum sanari defederet, sed rapijs sanetur. De qua s.
Aug. Enarr. in Psal. 106. *Fat., (inquit) hominem primo
nihil querensem, secundum vitam verem seculatoria se-
curitate obvenient, nihil putantur alius iste post hanc vi-
tam quaquecum finiendam, negligentem quendam, & so-
cendum obrum cor habentem illecebris mundi, & mori-
ficius delationibus consupit: Ut exciter iste ad que-
rendam gratiam Dei ut sit fidelissimus, & tamquam de
lomo uiueret, nomen magis Dei excitaret sum.***

§. XIV. *Gratia interiori in statu naturae lapsus aliquando restitutur.*

I. **D**ogma Fidei est, Gratia interiori, nempe sufficienti, aliquando refutari. Id Scriptura Sacra ex preesse docet, Isaie 5. *Nunc ergo habitabitis iherusalem, & vires Iuda, judicare inter me, & vineam meam.* Quid est, quod debet ultra facere vires meae, & non facti ei? *An quod expectavi, mi faceret uox, & fecit labriscus?* Iudeus, quos redarguit Deus per Prophetam, gratiam efficiens non habuerunt, sicut fecerunt fructum bonum: habuerunt autem gratiam sufficientem, per quam ad Deum converti, & dignos penitentibus fructus facere potuerint, illique gratia refutatur; aliqui non reprehendentes eis Dominus, quod uvas non prouolerint, sed labriscas, Matth. 23. *Iherusalem* (inquit Christus) *Iherusalem, quae ostendis Prophetas, & lapidis es, qui tu in missi sunt, quiesces uoluis congeriegatis tuis, quemadmodum gallina congregat pullos suis sub alas, & nonfisi?* Act. 7. *S. Stephanus ad Iudeos orationem habens, Voi, inquit, semper Spiritum*

S. XVI. *Gratia non defult S. Petro, qua Christum sequi, & confiteri posset.*

VII. *P*etro non desuelfis Gratiam, quia possibile ipsa fuerit
et ree mandatae fecundi Christum, & ipsum u
genti tentatione confunditi, Dogma fidei est precedens
conexamus. Error contrario *S. Iohannem Chrysostomus* non habet,
hom. 23. in *Matth. 7.2.* in *Joannem*, & in *Epipolin Hebreos 3.1.* Homilia cum eis Petri calum, *Non frigide*
rate, non secundari, & negligere, sed superius auxiliis in
translatio contingit. De auxilio namque efficaci *S. Chrysostomus*
loquitur, quod Petro ob precedens peccatum subfractum
est, non de auxilio sufficiunt, quo Christum sequi, & co*fici*,
tentatione que superare absolute poterat. Et illud
quidem gratia efficacis auxilium non illi subfractum est
negligentiam, & foecordiam, quia id neglegere agere, quae
agendum erat; Christum enim sequi, & confundiri ardore
incredibili percepitur; sed partim ob presumptiu*m*
sus viribus, partim ob negligentiam orationis, & vigilie
iusti; quam ipsis, & aliis Apolo*titus* commendatur, ne intraretur in tentationem. Id confortat ex *S. Chrysostomus*
hom. 23. in *Matth. Petrus* (*sic!*) *nominis* fibi *nergas*
inquit: *Etsi omnes in te scandalizari fierint, tamen et*
non scandalizari. Ita hæc res sensim cum ad tertium
solentia crimen desubiles, quid reprehensio Christus valde
quoniam nec Propheta, nec sibi obtemperavit, negationi
fieri permisit: Et paulo post: *Dupliciter enim crimen era*
tum quia repugnauit, ac refuisse, cum quia ceteris eis
sum propositi: Immo vero etiam tertium non parvum
men etiam commissione discimus, quia fibi totum tribuit
igitur maledicti omnibus volens, cadere illum permisit
intra: Divina protectione valde suis donatibus, quia
hunc et deo reverentiam, & contradicendi petitus

Occupatur frustra vero contra dogma Catholicum obsecruntur s. Ang. &c., tract. 36. in Joannem: *Forte conari, & non posse.* &c. Malo enim fide ad iustos hæc verba detorquentur, que de pectoribus dicta sunt, quibus tamen Dei mandata absolute impossibilia non dicuntur, sed ex hypothesi dominantis cupiditatis; non quod ipsos omnino deficiat vera, propriece dicta potestis adimplendi, & observandam mandata divina, fed quod potestas conjunctio-

Potestas cum actu, seu *Quæ sanctis cum effectu proposit* (ut locum actum quæ S. Aug.) & que per gratiam effectum conferatur, per gratiam definitum sunt; id utique fio, non gratus defectu, que effectum tempore ipsius quoquecumque preceptum urges, vel datum, conferitur. vel offertur, ex preparari. Id colligitur ex ipsa S. Aug. Hac definitione: *qui potest, potest*.
Et hanc sententiam, labora quandoque viam, ut perducatur ad venientiam ad beatitudinem. Et viam, non hoc est ibi dicimus. Propterea ergo surge, ipsa ad te venire, & te de somno dormienti excusatibus, si tamen existimis: *Surgere, ergo ambula. Porro enim excusatibus, si tamen existimis: Surgere, ergo ambula. Porro enim excusatibus, si tamen existimis: Surgere, ergo ambula. Porro enim excusatibus, si tamen existimis: Surgere, ergo ambula.*
Ex coram ambulare, non potes, quoniam domini potes. Unde sum ab eo subfraxitis, & humanum redargit naturam.
Et hom. 72. in Joannem: *Qui dicit, Petrus, dicit Non potes: tu posse dicis? Experiencia cognoset nibilum te dilectionem tuam nisi gratia divina. Unde confundit eum Iesus pro ipsius utilitate permisso: et cum affectioni sua fervore quodam non flaret Petrus, quidam impulsi ad negandum, sed defensum reliquit suum ipso intelligenter imbecillitatem... Cum in arresto propter prolaborante, & Christo contradiceret, sua ad rem fragilitatis;*

de dolent pedes? An iubens avarice per aferas euererunt? Sed Dei Verbum sananz & claudas, (inquit) sananz hales pedes, sed infam viam non video. Illuminavit & exco. Quibus verbis 3. Ang. signat, nullum exhibet exclamatione posse ab his, qui Chiecum non sequuntur, quia remedium attulit Salvator, quo & sanari possint infernatis, & coecatis illuminati, nique nulli est impossente, quam cauillantur, cum auxiliu ipsi a Deo numquam deit.

Ad precessores partem, non ad Iudeos pertinet, codemque modo expoundens est. *Ang. locis alter.* Exar. scilicet in Psal. 106. *Invenit ergo se ligatum difficultatibus ambulatoriis, & non posse viam propter compedes ambulatorias inclusum se sensisse difficultate viatorum, & tamquam mores impossibiliter erat, portique clausi, qui erat, ut recte viratus, non inventus.* Conatur, non potest, ligatum se sensisse, exclamans ad Dominum. Ut autem gratiam imploraret, gratia orationis ipsi praetexto est, quia sufficiens est ad conversionem, fave ad implenda praecipua.

Catholican Dogmata de gratia sufficienti auxilio Iudeis nis, & superius. Sed gratis sufficiens illi non debet vigilare poterat, & oreare.

Nec magis errori Janienfano faverit S. Hilarius, Can. in Matthiam, ubi ait: *Amorisfere levit Petrus, nec recipiens culpam se nec admisionem potuisse vites.* Hac enim locutione non exprimit impossibilismissionem praetexti, sed viatum, & signavimus Petri non adimplendi caput. Sed amicus de amico, vel dominus de seruo queritur, quod non potuerit aliquid praetire in suum, quod ab ejus amicitia, fide, & obsequio ex parte merito debuerat. Sic dux de milite ignava, quo

falem semper praesente ad divina mandata implenda; consummat S. Aug. Enarr. in Psal. 56. Nonne (inquit) imperatores hoc Deum, ut faceremus, si impossibile judicaretur, non ab his hominiis fuerit. Si confidemus infinitatem tuam, deficit sub praecapo; confortare in exemplo. Sed etiam ad te exemplum multum est, adeo illi qui praebevit exemplum, ut prebeat auxiliolum. Et tract. 53. in Joannem: Audiamus, (inquit) Dominum, & precipitatem, & spiritualitatem, & iubentem, quid facta debeatum, & adiuvatum, & amplectum pessimum. Et tract. 7. Legem, & misericordiam in linguis portas: Noli timere, ne impleta legem non possis, fuge ad misericordiam.

*Item iugum Summorum Pontificum Innoc. X & Alex-
VII Constitutionibus, & Ecclesiis totius excusatione, con-
fitebatur, ut temeraria, impia, blasphemia, Anathemata da-
mata, & Heretica, prima illa Jenensis Ypensis Episcopi
Propositio: Aliqua Dei preciosissimis iustis volen-
tibus, & conatus: secundum presentes, quas habent
vires, suis impossibilis: deo: quoque illis Gratia, qua
solitudo fane*

non sat ad virium suarum imbecillitatem atenderit, nimisque suo animo, ac dilectione fiducia, divinum auxilium in imploraverit, quo adversus tentationem indicat.

Quod alias non potuisse Petrum ab ancilla interrogatum vobis testimonium Christo perhibere. Ang. afferit, id uniuscuniguitas, non potuisse per se ipsum, &c per proprias vestes, in quibus nimirum confidet; quamvis posset per gram Dei, que ipsi sufficienter erat, ut vigilaret, ac oraret; nec auxilio ubiore, se fortioe sufficeret definitus, nimirum angustia sua obicem illi apposuerit. Sed intelligendum est. Ang. locas ex tract. 92. in Joannem deponimus: *Dicit vobis fiduciam (inquit) testimonium perhibendi Corin Dis diligens in cordis vestris per spiritum sanctum, ut dubitus vobis.* Quae utique Petro adhuc absit, quandoiuslibet ancilla interrogatio persistens, non potuisse non testimonium perhibere sed contra suam pollit. Quibus verbis manifeste indicat, alterutrum esse la tua potestate. Nam si neutrum posset, quemadmodum non moneret, facies, quod non potes facere, ita etiam non monebis, ut petas, quod non potes petere. Quis enim paralyticus in terra jacentem, & non solum pedibus, ac manus, sed lingua, atque oculis capum, ferio monest, & petere, quod possit, & petere quod non possit; cum ad opem petendam non minus sit impotens, quam ad superendum, & ambulandum? Hinc S. Leo ferm. 16. de Passione: *Fuimus nobis (inquit) infat precepto, qui praecurrit auxilio. Praesto est igitur tempus nobis auxilium sufficientis ad vitanda peccata, & diaboloi tentationes vincenda. Diabolus enim non exortetur a nobis confundens fed peccat. Diabolus non adjuvemus, & vincimus. Dat quidam ille consilium: sed Deo auxiliante, nostrum est vel eligere, vel respire, quod soggerit. Si solus diabolus dare consilium, & Deo taceret, haberes, que excusa-*

Primum *Petri causa* *exstante timore magno compulsa est* *ter negare.* *Ceterum* *enim* *presumptum,* *& arrogantium cauam falsum,* *cur illa deferetur Deus, & in negotiosis crimen labi per-*
mittere, pluribus in locis. S. Aug. *doctes* *nimirum tracta-*
ti sunt in Januari. Quis sedicit Petrus Nondum te spu-
ritu solutus petra. Noli extollis profundis, Non pos-
sis adora. Noli decisi deponere. Seuiores posfas. Sed

³³ te nō: Nob̄ affect̄ ad personā. Sicut pōtēs,
³³ ad nob̄s quid dicit? Quare non pōfum̄ te fequi mo-
do, do n̄ animo meā p̄te te ponam. Quid in animo eius
eſſer culpiſtas, videbas, quid vides, non videbas. Vo-
Appetit̄, & cibā, & p̄fum̄, & ſimilitudinē, & ſimilitudinē
11 Aug. Enarrat. in Psalm. 91. ſimilitudinē habet. Et in re pōfumis,
Psalms. 40. N̄ dicit, N̄ pōfum tenere, & ſanctare car-
nem meā: adquāris, ut pōfum.

§. XIX. Peccatores nondum indurati Gratia sufficiente
persape donantur.

X. Ceterum est, peccatores nōn dñndatos gratia sufficiēti a dñs p̄fēcte donari, qua penitentiam agere possunt. Longanissim⁹ enim Deus, & multum misericors, peccatores expectat, ut converuantur, & vivant stat ad omnium cordis, & pulsat; voces remunentes; manum extendit, ut lapsos erigat. Hinc S. Aug. fct. 2. in Psal. 58. si nolit curari vultus tuus (inquit) admons, ut cureris: & aver- Multa Dei
cacia pecca-

Et tali. 66. Neque nos primum appetitione accipiare debet; sed hunc intendere admodum, non opere, sed homo quicquam de humanis viribus filat.... In anima itaque Dei contigit, quod offendat in corpore. Non tam pro Domino, ut temere presumebas, praesisti, sed aliter quam peccabas; namque ante mortem, & resurrectionem Domini, & mortuus es negando, & revixisti plorando; sed monus est, quis superbe ipsa presumpsit, revixit autem quis benignè illi respexit.

Epiph. ad. lxx. 120. Petrus ex egregie presumptore tam
creverat quator effectus. Lib. 14. de Civitate Dei. c. 13. Illa
presumptuosa, que sit in oculo, praedita ruinam, que
sit in unifecto.... Et audo dicere, superbis esse uile
cadere aliquod aportum, manifestaque peccatum, unde
sibi splicescent, qui sibi placendo considerant. Sa-
lubrissimum Petrus sibi distinxerit, quando fecit, quam
sibi plaus, quando presumpsit.

L. *Corruption, &c Gratia;* **c.** *Dicaretur quod si est abundans fons.* Animam meas pro te ponam. **Sibi festinando ibimus,** quod ei fuerit a Domino potest largiendum. **Averintur nos** ab illo faciem Dominus, & scilicet eis conturbatis ut ea nesciam, mori pro illa metuant, ter negarant. **Empti in PE. 26. Sept.** Periret auctoritate habebat, fidem

Emat. in Ali. 36. t. 1. Perrius, quod vero habebet, pater eius utrue ne quisit, quando dirixit Dominum. Tunc sum usque amorem. Dominus autem, qui novas eum, pre-dixit ab deo, praeanuntians illi infirmatim est: tamquam talia vena cordis eis. Prinde, Perrus, qui an-tea tensionem presumpsisti de se, in tensione didicisti de pervertere point. Deinde enim illuminat omnem hominem sicut venientem in hunc mundum. Hinc & Ambr. xxi. 8. in omnibus omnius. Mytilicus Sel. illi iustitiae omnibus ortus est: ^{est} us. omnibus venit, omnibus passus est, & omnibus refur-^{er}xit; id autem passus est, si tollere peccatum mundi. Si quis autem non credit in Christum, generali beneficio

S. VII. Gratia sufficientia ad perseverandum Iustis omnibus datur.

VII. Ero tenendum est, Gratiam sufficientem ad perseverandum iustis omnibus ostendere. Deus enim non derit, si non deferatur, ut pie semper, iusteque vi-

Si quis autem non crevit in Coriscum, generali beneficio ipse se fruatur at quia clavis sanctissimae radis Solis exci-
clusa, non ideo Sol non ortus est omnibus, quia calore ejus se ipse fruatur: sed quod Solis est, prægatuum sum seruat; quod imprudentis est, se a gratia lucis excludit. Super amarum pluvias est, & hoc divi-
na misericordia detinatur: quia pluit super iustos, & ini-
ustos.

vastus, inquit S. Aug. lib. de Nat. & Gratiac. 26). Et Gratia Dei quod hominum adjuvans voluntates, non adveniens in ipsa istud causa est, non in Deos (ut ipse ait lib. 2 de Peccatorum Moris c. 17). Quamobrem recte dici potestebant non pertenebant: Homo, in quo quid audieras & teneras, in te perseverare, si velles; (ut idem S. Augustinus, de Corripione, et Gratia c. 7).

XVIII. Christiano omnibus, urgente praecepto,
Gratia sensum datur, vel offeretur.

Ito precepto, gratiam sufficiens dari, vel officio Deo. Alioquin sine causa precepire Deum, si gratiam item ad orandum non tribuerit, quia gratia ad praeceptum implendum necessaria possit impetrari. Quamobrem immo gratia iuratur, ne sine causa voluntatis quod iubetur; (inquit S. Aug. lib. de Cratia, & Libero Arbitrio c.4.) Et Deum impossibiliter non poterit, sed iubet voluntatis agere, & facere, quod possit & poterit, quod non iubetur.

Quidam autem de Iudeis dictum est, Propterea non potest credere, quia dixit Isaías, Excavavit oculos eorum, Isaia 6.

Judici non
poterant
credere,
qui note-
bant.
2. Tim. 2.
*& indueravit cor eorum, ut non videant oculis, & intel-
ligant corde, Quod, inquam, dictum est, Non poterant,
intelligendum est, quod nobileant: quemadmodum dictum
est de Domino Deo nostro. Si non credimus, illi fidelis-
permanet, negare se ipsum non posset. De Omnipotente
dictum est, Non potest. Sicne ergo, quod Dominus negare
se ipsum non posset, laus eius voluntatis divinae: ita, quod
illi non poterant credere, culpa ei voluntatis humanae.*

Eundem gratia sufficientia, quia ipsi infidelibus omnem
exculpationis occasionem adimat, generaliter largitionem con-
firmat Author Liberorum De Vocazione Gentium, qui sub no-
mine S. Properi circumferuntur, Lib. 2. cap. 14. & 15. Negue
inquit ut hoc excusabiles sunt Nationes, quae alienata
concupiscentia stolidi, non habentes, eis fidei Petrum ad
naturalis rationis sequentur in appetitu boni, & fuga
meli, certissime est tenendum, quod ei Deus, vel per inter-
nam inspirationem revelaret ea, que sunt ad credendum
necessaria; vel aliquem fideli predicatorum ad eum dirige-
re, scit misit Petrum cum Cornelium.

Generalis gratia a abundantia universum mundum conversatione Iudei, sicut non hancem, & genitio deo hoc mundo, sub ignorantia, tenetis perirent, quia haec abundancia gratia, que nunc universum mundum riget, pari ante largitatem non fluxit. Adhibita enim semper et universis quedam superna mensura doctrina, que est pars posterioris, occultioris que gratia fuit, sufficit tamen, sicut Dominus iudicavit, quibusdam ad remedium, omnibus ad te-
Ant tamen, ut nominat, non Augustinus, & Iacob Discipulis nota erroris impingatur, qui gratiam omnem interiorem, proprie dictam, infidelibus sis, qui nihil umquam de Evangelio audierunt, deserte propagant. Hac enim qualiter fidei summari non spectat, & de solo forte nomine qualiter est. Hac autem sunt illorum Theologorum fundamenta.

I. Infideles illi excusantur a peccato infidelitatis, id est, excusantur, quod in Christifatu non credant, quamvis alia peccata ipsi imputentur. Porro non excusantur ab ea infidelitate, quibus non est praedicatum Evangelium, si gratias proprie sufficientes ad credendum in Christum habuissent. Ad infidelitatem, qua in eam non credunt, illos excusat Christus: *Si noui testissem*, inquit, *et locutus fuissem* nisi docuisse, *non habebat enim me cura exhortationis*, cap. 10, 15, 12.

Cap. 15. Sive iugur novisim contemplatur facula, seu prima, seu media, rationabiliter, & per creditum, omnes homines salvo feri Deum vobis, semperque voluisse, & hoc non aliunde monstratur, quam ex his beneficiis, que Providentia Dei universit generationes communiqueret, quae insisterent imperium. Euerunt enim, ut sunt buxiformata dona ita generalia, ut ipsorum testimonio ad querendum verum Deum pascere homines adiuvarent.

Cap. 26. *Gratia quidem Dei illa in omnibus iustificacionibus principaliter praeminet, suscendo exhortationibus, secundum exemplum secundum patricium, inquitudo miraculata. Hoc est autem, quia non crediderunt in Christum, qui propterea venit, ut creditur in eum.*

modo exemplis, serendo periculis, faciendo miraculis, dando insellatum, inspirando consilium, corpus ipsum iluminando, & fidem affectumibus imbuendo: sed etiam lunas, hominis subvenerunt ei, aucte conjungunt, quia ad hoc tradidit ei exortatio profusa, ut divino in se cooperetur opere. & incipit exercere ad meritum, quod a patre ferme concepit ad studium, de summa habens mutabilitate scie&fici, de gratia opulatione proficit: Quia obitatio per inumeros modos, sive occultos, sive manifestos omnibus adhibetur: Et quid a multis refutatur, si primum est negatio: quod autem a multis suscipitur, & gratia est divina, & voluntatis humana.

Cap. 20. Universitati hominum ita multiplex, argue neque infamias bonitas Dei consenserit, & confutat, ut negat illis perenniam exercitum suspectas de aenigata fisi lumine nobis variatis, neque enimquid sit liberum de sua passione gloriaris: cum & illos propria neglecta demerget ad passum, & Dei gratia ponentes ad gloriam.

Cap. 21. Quemque si colligit, deum solum in novissimis diebus videt, & non potest invenire nisi in seipso.

bus, sed, etiam in eiusdem retro facultate Gratianum Dei omnibus hominibus adiuvio, providentia quidem pari, & bonitate generali, sed multimodo opere, diversaque mensura: quamvis non esse occurrit five manus. Ita est (ut Apostolus ait) *Salvator omnium hominum*, maxime fidelium. Dicendo, quod est Salvator omnium hominum, confirmavit bonitatem Dei super universos homines ex generali: adiudicando autem, Maxime fideliorem, ostendit eis parte generis humani, qui merito fiduciarivis inspiratus, ad summam, atque aeternam salutem specialius beneficis provehatur.

§. XXI. *Gratis Sufficientes obdurate penitus non defuse;* quemque vero aliquibus defessent, illis camen impuniter peccata.

gradus pervenire possint. Atque ita cum Auctore mox laudato conciliantur Africani Episcopi in Serrana Exules, qui de gratia Christi a Petro Diacono interrogati, in hanc sententiam responderunt: *De Gratia non digne sumus, quiaque eam patitur omnibus dari, cum non solum non emiam sit fidis, sed adhuc nonnulla gentes inveniantur, ad quos fidis praedicatio non pervenit.* Beatus autem Apostolus dicit: *Quomodo invocabentes, in quem non credidestis, sunt, aut quomodo credentes ei, quem non audieritis,* quomodo autem audiens haec predicantem? Non itaque gratia omnibus datur, quantum quidem ipsis gratia participes esse non possunt, qui fidales non sunt; ne pofant credere, ab his invenientibus ipso fidis auctoribus minime perservare. Gratia scilicet proxime, ac immediate sufficiens ad credendum illis infidelibus non datur, ut oportet, sed XI. Obdurate, & exegatos omni proflus gratia sufficienci tempestitus non est sentendum est: quamvis tempestifera sit, atque infrequentes admodum gratie, quae desperatis huiusmodi hominibus a Deo conceduntur. Summa enim illa exercita, quae nullis omnino divina gratia radiis collutatur, hac in vita locum non habet, ut docet S. Aug. Enarr. in Psalm. 6. *Dedit eis in reprobatione sensum.* Nam ex eis, inquit, castitas mentis. In eum quisquis datus fuerit, ab interiori Dei luce fecundatur: sed nondum penitus eum in hac vita est: *Sunt enim tenebre exterioris, quae magis ad diem iudicii pertinere intelliguntur, ut penitus extra Deum se quisque sit, duos tempus est, corrigi noluerit.* Penitus enim eis extra Deum, quid est, si deinde secundum misericordiam eius?

Cum autem sit s^o. Aug. lib. de perfectione Iustitia, cap. 19. debere Deo agere gratias, qui præcepta voluntati quæ deservit omni lumine varietatis habet vel non potest.

consolationis locum fuisse, non solum sinus vocabulum significat, sed etiam indicat Abrahæ verba Divitem epulonem compellantissimæ: *Nunc autem hic consolatur, tu vero cruciaris.*

Christus non virtute sola, sed re, & præsentia defensisti. Dignæ fidei Christi, non virtute tantum, & operatione, sed re, & præsentia defensisti. Quoniam immunit a peccato, non erat subdenda supplicio, & carnem non peccato non debuit vivere corruptio. Quod sufficiunt ad refellendas *Calvinis blasphemiam*, qui afficeret non dubitavit, inferni crucias Animam Christi perire.

II. Huc Animam Christi, non virtute tantum, & operatione, sed re, & præsentia defensisti. Scriptura Sacra testimonis, & unanimi Patrum confirmatrix ad inferos afferunt, oraculum est Davidis Psalm. 15. *Quoniam non derelinqueris animam meam in inferno, nec das sanctum tuum vivere corruptio.* Quoniam locum de Christo Iesu S. Petrus explicat Actuum 2. dicens: *Providens locutus est de resurrectione Christi, quia neque dari illius est in inferno, neque caro eius videt corruptio.* Tunc illud Apostoli ad Ephesios 4. *Quod autem ascendit, guidis, nisi quis & descendit primus in inferiores partes terræ?* Qui descendit, iste est, qui ascendit super omnes caelos, ut implerit omnia. Graci vero, Latinique Patres in ejusdem Catholicæ Dogmatis afferentem confirant: quorum talimonia proferte, vel indicare inutilis opera forent. Legendi inter alios S. Hilarius in Psal. 138. S. Hieronymus in cap. 4. Epistola ad Ephesios. S. Aug. Epistola ad Thuringium Alfricensis Episcopum, cap. 17. S. Gregor. Magnus Lib. 12. Moralium cap. 7. & Lib. 13. cap. 15.

III. Nihil autem de summis Christi dignitate, & potestate detractum est, cum ad inferos descendit, cum illuc discenderet inter mortuos liber, & victor, ut damnos potestati non derogaret. S. Petrus 5. *Si ergo virtute tua summaque potestate profligat, ut eorum spolia ciperet, sanctosque Patres, ac Jultos omnes, qui ante eum mortem abierant, in Limbo liberatos secum adduxerat, in celum, ac Dei beatâ visione donaret. Tunc impleur est, quod Latroni penitenti & ipsius in cruce confitimus: Promittere: *Hodie mecum eris in Paradiso.* Vaticini Propterum hac prænunciata fuere. Psalm. 67. *Canticum Deo, psalmus dicere domini eius; iter facie ei, quia ascendit super occasum: dominus nomen illi.... Qui educit vincula in fortitudine, similes omnes, qui habitant in inferis.... Ascendit in altum, cepisti captivitatem; accipisti domini in hominibus. Quoniam prophetasti in Christo Iesu finem habuisti, telatus S. Paulus Epist. ad Ephesios cap. 4. ver. 8. Osee 6. Viviscait nos post duas dies, in die tristis suscitabit nos, & vivemus in conforto eius. Scimus, sequiturque, ut cognoscamus dominum: quia diuinum dulcilem preparavit est agrefus eius, & venientiam quibus imberbis temperaverat, & serotinis teret. Etcap. 13. De manu mortis liberab est, de morte redimam eos: ero mors tua, o mors, mors tua ero, Inferno. Zach. 9. Tu quoque in sanguine separamus tui emissi vincens tuos de laeti, sed quoniam aqua. Convertimini ad munitionem viniti spei, hodie quoque annuncians duplia reddam tibi. Id ipsum denique approbat Apostolus ad Colop. cap. 2. his verbis: *Exponit principatus, & potestates, tradidit confidem, palam triumphans illos in semetipsis.***

Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.*

IV. Ceterum Christus ad inferos descendens inferni cruciatus non protulit, neque privationem glorie, ac beatitudinis patiit, qui, quia omnia donata est illatum, atque Verbo unita fuit. Nam S. Petrus Actuum 2. testatur Christum a Deo suscitatum, *solutis doloribus inferni, iuxta quod impossibile erat teneri illum ab eo.* Quod intelligendum est eo sensu, quem S. Augustinus explicat Epist. 264. alias 99. ad Eudionem, inferni feliciter dolores solutos Non tanquam si catenas solvitur, quibus fuerat alligatus: sed sic eos solutes esse, quæmodocum solvi possint laquei venantium, ne tenaces non quoniam tenentur. Vel sic, ut eos doloris sum solvitur credamus, quibus teneri ipso non posset, sed quibus alii tenentur, quos ille novas liberandas. Et paulo post subdit, *Quod scriptum est in morte Christi factum, soluti doloribus inferni; vel ad istum pœnitenti perire, quos eos habentes solvunt; hoc est iritos fecerit, ne ab eis ipsi zeheretur, præsumit quia sequitur.* In quibus impossibile erat teneri. *Vel, si causa queritur, cur voluerit venire in infernum, ubi dolore illigent, quibus teneri omnino non poterat, quia erat (ut scriptum est) in mortuis liberis in quoprincipes, & præsumit mortis non inventi aliiquid, quod supplicio deberet: hoc scilicet, quod scriptum est, soluti doloribus inferni, non in omnibus, sed in quibusdam accipi posset, quos illa dignos sua libratione judicabat; ut neque frustra illuc defensisti existimetur, nulli eorum profuturus, qui ibi tenabantur ius; nec tametsi consequenter, quod divina quibusdam inferiorum, iustitiae concessisti, omnibus concessuisse.*

Idem confirmat S. Fulgentius Lib. 3. ad Transiendum, cap. 3. *Resstabat, inquit, ad plenum nostra redēptionis effectum, ut illuc usque homo sine peccato a Deo suscepit descendere, quoniam homo separatus a Deo peccati mortis cedisset, id est, ad infernum, ubi solebat peccatoris anima torquens, & ad sepulcrum, ubi consueverat peccatoris care corrumperet; Sic tamen, ut nec Christi caro in sepulcro corrumperetur, nec inferni doloribus anima torqueretur: quoniam immunit a peccato, non erat subdenda supplicio, & carnem non peccato non debuit vivere corruptio. Quod sufficiunt ad refellendas Calvini blasphemiam, qui afficeret non dubitavit, inferni crucias Animam Christi perire.*

V. Non autem omnes ab inferis liberati sunt veniente Christo, sed Patriarchæ dumtaxat, Prophetæ, Justitiae certi, qui duci viventer, dignos se tanto beneficio, praebent, ut docet S. Irenæus Lib. 4. cap. 39. *Tertullianus Lib. 17. Quoniam non derelinqueris animam meam in inferno, nec das sanctum tuum vivere corruptio.* Quoniam locum de Christo Iesu S. Petrus explicat Actuum 2. dicens: *Providens locutus est de resurrectione Christi, quia neque dari illius est in inferno, neque caro eius videt corruptio.* Tunc illud Apostoli ad Ephesios 4. *Quod autem ascendit, guidis, nisi quis & descendit primus in inferiores partes terræ?* Qui descendit, iste est, qui ascendit super omnes caelos, ut implerit omnia. Graci vero, Latinique Patres in ejusdem Catholicæ Dogmatis afferentem confirant: quorum talimonia proferte, vel indicare inutilis opera forent. Legendi inter alios S. Hilarius in Psal. 138. S. Hieronymus in cap. 4. Epistola ad Ephesios. S. Aug. Epistola ad Thuringium Alfricensis Episcopum, cap. 17. S. Gregor. Magnus Lib. 12. Moralium cap. 7. & Lib. 13. cap. 15.

VI. Quod summae Christi dignitate, & potestate non derrogaret. S. Petrus 5. *Si ergo virtute tua summaque potestate proficit, ut eorum spolia ciperet, sanctosque Patres, ac Jultos omnes, qui ante eum mortem abierant, in Limbo liberatos secum adduxerat, in celum, ac Dei beatâ visione donaret. Tunc impleur est, quod Latroni penitenti & ipsius in cruce confitimus: Promittere: *Hodie mecum eris in Paradiso.* Vaticini Propterum hac prænunciata fuere. Psalm. 67. *Canticum Deo, psalmus dicere domini eius; iter facie ei, quia ascendit super occasum: dominus nomen illi.... Qui educit vincula in fortitudine, similes omnes, qui habitant in inferis.... Ascendit in altum, cepisti captivitatem; accipisti domini in hominibus. Quoniam prophetasti in Christo Iesu finem habuisti, telatus S. Paulus Epist. ad Ephesios cap. 4. ver. 8. Osee 6. Viviscait nos post duas dies, in die tristis suscitabit nos, & vivemus in conforto eius. Scimus, sequiturque, ut cognoscamus dominum: quia diuinum dulcilem preparavit est agrefus eius, & venientiam quibus imberbis temperaverat, & serotinis teret. Etcap. 13. De manu mortis liberab est, de morte redimam eos: ero mors tua, o mors, mors tua ero, Inferno. Zach. 9. Tu quoque in sanguine separamus tui emissi vincens tuos de laeti, sed quoniam aqua. Convertimini ad munitionem viniti spei, hodie quoque annuncians duplia reddam tibi. Id ipsum denique approbat Apostolus ad Colop. cap. 2. his verbis: *Exponit principatus, & potestates, tradidit confidem, palam triumphans illos in semetipsis.***

Phil. 4. 6. **Quod summae Christi dignitate, & potestate non derrogaret.** S. Petrus 5. *Si ergo virtute tua summaque potestate proficit, ut eorum spolia ciperet, sanctosque Patres, ac Jultos omnes, qui ante eum mortem abierant, in Limbo liberatos secum adduxerat, in celum, ac Dei beatâ visione donaret. Tunc impleur est, quod Latroni penitenti & ipsius in cruce confitimus: Promittere: *Hodie mecum eris in Paradiso.* Vaticini Propterum hac prænunciata fuere. Psalm. 67. *Canticum Deo, psalmus dicere domini eius; iter facie ei, quia ascendit super occasum: dominus nomen illi.... Qui educit vincula in fortitudine, similes omnes, qui habitant in inferis.... Ascendit in altum, cepisti captivitatem; accipisti domini in hominibus. Quoniam prophetasti in Christo Iesu finem habuisti, telatus S. Paulus Epist. ad Ephesios cap. 4. ver. 8. Osee 6. Viviscait nos post duas dies, in die tristis suscitabit nos, & vivemus in conforto eius. Scimus, sequiturque, ut cognoscamus dominum: quia diuinum dulcilem preparavit est agrefus eius, & venientiam quibus imberbis temperaverat, & serotinis teret. Etcap. 13. De manu mortis liberab est, de morte redimam eos: ero mors tua, o mors, mors tua ero, Inferno. Zach. 9. Tu quoque in sanguine separamus tui emissi vincens tuos de laeti, sed quoniam aqua. Convertimini ad munitionem viniti spei, hodie quoque annuncians duplia reddam tibi. Id ipsum denique approbat Apostolus ad Colop. cap. 2. his verbis: *Exponit principatus, & potestates, tradidit confidem, palam triumphans illos in semetipsis.***

Luc. 23. 43. **Quod summae Christi dignitate, & potestate non derrogaret.** S. Petrus 5. *Si ergo virtute tua summaque potestate proficit, ut eorum spolia ciperet, sanctosque Patres, ac Jultos omnes, qui ante eum mortem abierant, in Limbo liberatos secum adduxerat, in celum, ac Dei beatâ visione donaret. Tunc impleur est, quod Latroni penitenti & ipsius in cruce confitimus: Promittere: *Hodie mecum eris in Paradiso.* Vaticini Propterum hac prænunciata fuere. Psalm. 67. *Canticum Deo, psalmus dicere domini eius; iter facie ei, quia ascendit super occasum: dominus nomen illi.... Qui educit vincula in fortitudine, similes omnes, qui habitant in inferis.... Ascendit in altum, cepisti captivitatem; accipisti domini in hominibus. Quoniam prophetasti in Christo Iesu finem habuisti, telatus S. Paulus Epist. ad Ephesios cap. 4. ver. 8. Osee 6. Viviscait nos post duas dies, in die tristis suscitabit nos, & vivemus in conforto eius. Scimus, sequiturque, ut cognoscamus dominum: quia diuinum dulcilem preparavit est agrefus eius, & venientiam quibus imberbis temperaverat, & serotinis teret. Etcap. 13. De manu mortis liberab est, de morte redimam eos: ero mors tua, o mors, mors tua ero, Inferno. Zach. 9. Tu quoque in sanguine separamus tui emissi vincens tuos de laeti, sed quoniam aqua. Convertimini ad munitionem viniti spei, hodie quoque annuncians duplia reddam tibi. Id ipsum denique approbat Apostolus ad Colop. cap. 2. his verbis: *Exponit principatus, & potestates, tradidit confidem, palam triumphans illos in semetipsis.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare declararet: *Ut in nomine Iesu omnes generatio[n]es surre, calvum, & sternitum, & infernum.***

Phil. 4. 2. **Alia etiam causa est, cur ad inferos Christus Dominus descendere: nempe, ut in hac etiam tenebrarum regione, quæmodocum in celo, & in terra, viua fuam, potestare**